

عنوان مقاله:

اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر تاب آوری و شادمانی کودکان استثنایی

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه علوم تربیتی و روانشناسی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

الهه سرفرازی - دانشجوی دکتری روانشناسی تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی بجنورد، خراسان، ایران

سعید بهادر - کارشناس ارشد تربیت بدنی، مدیر مدرسه استثنایی، خراسان، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر بررسی اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر شادمانی و تاب آوری کودکان استثنایی بود. روش پژوهش نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون و پس آزمون با یک گروه کنترل می باشد. جامعه آماری پژوهش شامل تمامی کودکان استثنایی شهرستان خراسان رضوی در مهرماه سال ۱۴۰۲ که با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس ۳۰ نفر از کودکان استثنایی انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش (۱۵ نفر) و گروه گواه (۱۵ نفر) جایگزین شدند. ابزار سنجش شامل پرسشنامه تابآوری کانر و دیویدسون (۲۰۰۳) و پرسشنامه شادکامی آکسفورد بود. برای بررسی متغیر مستقل از بسته درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد استفاده و در طی ۸ جلسه ۹۰ دقیقه ای بر روی گروه آزمایش اجرا گردید. داده‌های به دست آمده با روش تحلیل کوواریانس تک متغیره و چند متغیره تجزیه و تحلیل شد. نتایج نشان داد که بین دو گروه کنترل و آزمایش تفاوت وجود دارد ($p < 0.01$)؛ به عبارت دیگر درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد باعث افزایش شادمانی و تابآوری کودکان استثنایی شده است. با توجه به یافته های پژوهش مدیران مدارس استثنایی و مشاوران و روانشناسان کودکان استثنایی می توانند از رویکرد پذیرش و تعهد برای ارتقای شادی و تاب آوری این کودکان استفاده نمایند.

کلمات کلیدی:

تابآوری، شادمانی، درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد، کودکان استثنایی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1985703>

